

Det fremgaar af, hvad tidligere er bemærket, at Tjenestemændenes Enker faar deres Pension væsentlig suppleret gennem den deres Mænd paahvilende Enkeforsørgelsespligt og der skal nu gives en kort

Oversigt over de gældende Regler for Statens Embedsmænds og Bestillingsmænds Enkeforsørgelsespligt,

for saa vidt Ordningen heraf finder Sted gennem Finansministeriet.

For Embedsmænds Vedkommende findes Hovedreglen i Lov af 5. Januar 1851 om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelsesserter. Ifølge denne Lovs § 1 paahviler det enhver pensionsberettiget Embedsmand, der ikke har fyldt det 70. Aar, i den af Statskassen garanterede danske Livrente- og Forsørgelsesanstalt for sin eventuelle Enke at tegne en Overlevelsesserter af i det mindste $\frac{1}{5}$ af sine pensionsgivende Indtægter, dog ikke over 1200 Kr. aarlig. Pensionister har efter Lovens § 10 Ret til at faa Overlevelsesserteren nedsat i Forhold til Pensionen (Overlevelsesserteren = $\frac{1}{5}$ af Pensionen). — Overlevelsesserteren kan tegnes alene mod Lægeattest for, at Embedsmanden ikke befinder sig i nogen øjeblikkelig livsfarlig Tilstand (»kort Attest«). — Medens Statsanstalten for Livsforsikring tidligere var eneberettiget til at tegne pligtige Forsikringer, kan nu ifølge Lov Nr. 65 om Livsforsikringsvirksomhed af 1. April 1914 § 39, 2. Punktum, Forsikringer, tegnede i et efter den nævnte Lov tilladt dansk Selskab, under visse nærmere Betingelser antages til Fyldestgørelse af Enkeforsørgelsespligten efter samme Regler, som gælder for de i Statsanstalten for Livsforsikring tegnede Forsikringer. Finansministeriet skal paase, at Forpligtelsen tilbørligt opfyldes.

Fra Hovedreglen om, at en Embedsmand skal tegne den nævnte Overlevelsesserter til Fordel for sin eventuelle Enke, er der forskellige Undtagelser:

1. Fritagne for at tegne Overlevelsesserter er saaledes efter Lovens § 2 de Embedsmænd, som for Finansministeriet godtgør, at deres Enker paa anden Maade for Livstid er sikrede en ikke ringere aarlig Indtægt end den pligtige Overlevelsesserter.

Herefter kunde en Embedsmand fyldestgøre sin Enkeforsørgelsespligt ved en behørig tegnet Livsforsikring, forudsat at Renten af Kapitalen, beregnet til 4 pCt. p. a., netop udgjorde Overlevelsesserterens Beløb. Med andre Ord: Livsforsikringen skulde være 25 Gange saa stor som den pligtige Overlevelsesserter. Men ved Lov om Livsforsikringsanstalten af 18. Juni 1870 § 22, 2. Punktum, blev det bestemt, at en Embedsmand, naar han kan opfylde de almindelige Betingelser for Erhvervelsen af en Livsforsikring, kan fyldestgøre sin Enkeforsørgelsespligt ved i Anstalten at forsikre sit Liv for et Beløb, der i det mindste er 15 Gange saa stort som den pligtige Overlevelsesserter. De nærmere Vilkaar i saa Henseende er udformede i Plantillæget af 18. Januar 1871 og Finansministeriets Bekendtgørelse af 25. Februar s. A.

I Henhold til den citerede Lovparagraf har Embedsmanden ligeledes Adgang til — i Stedet for at tegne Overlevelsesserter — at deponere eller paa anden Maade baandlægge Effekter, i hvilke umyndiges Midler kan anbringes; men da er det altid en Betingelse, at Effekterne giver en aarlig Rente, der er lige saa stor som den pligtige Overlevelsesserter. Hvis Effekterne bærer 4 pCt. Rente, skal Depotet altsaa være 25 Gange saa stort som den pligtige Overlevelsesserter.

2. Fra Pligten til at tegne Overlevelsesserteren undtager endvidere Loven af 5. Januar 1851 § 2 Præster, »med Hensyn til hvis Enkeforsørgelsespligt det har sit Forblivende med de hidtil gældende Regler«.

Efter disse paahviler det Præster at tegne en Overlevelsesserter = $\frac{1}{5}$ af Embedets »Nyansættelsessum«, hvis Størrelse fastsættes af Kirkeministeriet og kun udgør en Brøkdel (sædvanligvis $\frac{1}{4}$) af Embedets »Reguleringssum«. Er »Nyansættel-